

skyldigt Hensyn til alle de mere eller mindre berettigede Forlangender og Duffer, som fremkomme fra de forskjellige Egne. Det forekommer mig, at, naar det ærede Thing — som det synes mig, at, idetmindste den større Deel af Thingets ærede Medlemmer gjøre — anerkjender, at det er ønskeligt nu at komme et Skridt videre frem med Jernbaneanlægget i Sjælland, navnlig at indbrage det sydlige Sjælland med i Jernbaneforbindelsen, saa er der, naar man lykkelig er kommen over de Vanskeligheder, som Rente-garantien og Fastfættelsen af Banens Endepunkt frembyder, kun et eneste Punkt tilbage, som der kunde være Spørgsmaal om nærmere at afgjøre, og det er Banens Udgangspunkt; thi det forekommer mig aldeles klart, at der ikke kan være Tale om i et Lovudkast som dette efter de foreløbige Undersøgelser, der have fundet Sted, at ville præcisere en Jernbanes Retning i hele dens Detail. I saa Henseende kan der jo for det ærede Thing være Valget mellem, enten, som Lovudkastet foreslaaer, at lægge Afgjørelsen af, hvilket Udgangspunkt den eventuelle Bane skal have, i Regjeringens Haand, eller ogsaa at give Thingets Formening derom tilkjende igjennem en Afstemning. Dersom der her var indbragt Forslag i saa Henseende, Forslag, som jeg antager vilde gaae i forskjellige, hinanden meget modsatte Retninger, saa vilde jo de forskjellige Ansættelser kunne have udkempet Striden her i Thinget, og, naar Regjeringen da ikke fandt nogen Betenkelighed ved at acceptere dette Resultat, man var kommen til, saa kunde jo forsaavidt Lovudkastet betragtes som helbdigt tilendebragt; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der endnu er en tredje Factor, hvis Mening om Sagen har en afgjørende Betydning, og det er det sjællandske Jernbaneselskab, som ikke er repræsenteret her i Salen. Det nytter i Virkeligheden ikke ret meget, om Regjeringen og Thinget blive enige om Jernbanens Retningslinie, naar det sjællandske Jernbaneselskab saa ikke vil bygge en Bane efter denne Retningslinie. Det forekommer mig ogsaa, at, dersom man vilde gaae ind paa at undersøge Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade de forskjellige Egnes Interesser i Syd-Sjælland bedst kunde fyldestgøres, eller, hvad det vel nærmest vilde

blive, hvilken af disse Egnes Forbringere man fortrinnsvis vilde fyldestgjøre, saa blev der dog ikke alene Spørgsmaal om, i hvilke Bugtninger og Snøninger vi nu skulde lægge denne Bane fra Masnedø og op til den sjællandske Vestbane, men der kunde dog ogsaa reises Spørgsmaal, om disse Egnes Tare ikke kunde varetages paa anden Maade, navnlig ved Sidebaner. Man vilde let ved Forsøgene paa at fyldestgjøre det hele Sydsjælland, komme til at vælde en Retningslinie, som temmelig meget vilde nærme sig S-Formen eller Zigzagfiguren, og saa ligger det nær at spørge, om man da ikke med det samme Miletal af Jernbanevei vilde paa anden Maade, ved Sideforbindelser, kunne fyldestgjøre disse Egnes Tare ligesaa fuldstændig som ved en unaturlig Retning af Hovedbanen. Denne Tanke er ikke greben ud af Luften, men ligger temmelig nær, idetmindste for mig, da der allerede er mig et saabant Project bekendt om en Sidebane til den eventuelle Sydbane, nemlig en Bane, som vil være en Forlængelse af den nu med Locomotiver befærede Jærøbane. Jeg har troet, at det kun vilde staa denne Sags Fremme igjennem Rigsdagen, naar den kom til at foreligge i en endnu mere compliceret Skikkelse. Det er alene dette Hensyn, som har afholdt mig fra at indbringe for Thinget Forslag om, foruden denne Concession ogsaa at give Concession til Forlængelsen af Jærøbanen op til den sydsjællandske Bane.

Fischer: Den ærede Ordfører sluttede sit Foredrag med en Bemærkning, til hvilken jeg dog troer at burde knytte en Modbemærkning. Han sagde nemlig, at vi nu havde spildt 2 Aar. Det er meget muligt, at det forholder sig saa, men jeg maa ved Siden deraf gjøre den Paaastand, at der ikke ved Repræsentationens Modstand er bleven spildt 2 Aar; hvormange der saa forøvrigt ved Andres Brøde er bleven spildt, skal jeg lade være usagt. Det er nemlig ikke 2 Aar siden, at noget Forslag er blevet forelagt Rigsdagen om Concession til den Jernbane, som her omhandles, og altsaa kan ikke ved Rigsdagens Skyld 2 Aar være spildte. Hvorlænge man har drølet ved Overveielser i det sjællandske Jernbaneselskab angaaende Planen,